

РЕШЕНИЕ

№ 2178

гр. София, 30.06.2010 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 4 състав, в публично заседание на 28.06.2010 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Весела Павлова

при участието на секретаря Петя Кръстева, като разгледа дело номер **4129** по описа за **2010** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 84 от Закона за убежището и бежанците (ЗУБ) във връзка с чл. 145 – чл. 178 от Административно-процесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по жалба на С. Л., гражданин на Н срещу решение № УП – 68 от 20.05.2010 г. на И. О. на Държавната агенция за бежанците (Д.) П. Министерски съвет (МС).

Жалбоподателят твърди, че обжалваният акт е немотивиран и незаконосъобразен, тъй като административният О. не е обсъдил твърдяните новонастъпили факти и обстоятелства. Липсва преценка на сочените от кандидата обстоятелства и опасенията му да се завърне в Н с оглед пременената обстановка в Н. Жалбоподателят моли съда да отмени решението заедно с произтичащите от това законни последици.

Ответната страна – И. О. П. Д. – МС, не изразява становище по жалбата.

Представителят на С градска прокуратура изразява мотивирано заключение относно законосъобразност на оспореното решение и за неоснователност на жалбата.

Административен съд С. град, I отделение, IV състав, като извърши съвкупна преценка на събраните по делото писмени доказателства и обсъди доводите на страните намира следното:

Производството е по пета по ред молба от С. Л. с вх. № УП – 2487 от 18.05.2010 г. , с която чужденецът изразява желание да живее в Б като бежанец, да има законни документи и не иска да се връща обратно в Н.

В регистрационния лист на кандидата е посочено, че молителят е роден на 26.07.1988 г. в гр. Уори, Н; религия – католик, неженен; етническа принадлежност – Урхобо.

Установява се, че за първи път С. Л. е поискал статут на бежанец с молба вх. № 1515 от

20.06.2006 г. и с решение № 406 от 18.12.2006 г. на председателя на Д. П. МС му е отказано предоставянето на статут на бежанец и хуманитарен статут. С решение № 8-65 от 18.06.2007 г. на Върховния административен съд, III отделение жалбата на кандидата срещу горесцитираното решение на председателя на Д. е отхвърлена като неоснователна.

За втори път чужденецът е поискал статут на бежанец с молба вх. № 194 от 15.01.2008 г., като с решение № УП – 08 от 16.01.2008 г. на И. О. П. Д. е отхвърлена молбата на С. Л. за предоставяне на статут на бежанец и хуманитарен статут. С решение № 291 от 19.03.2008 г. по адм. дело № 499/2008 г. по описа на АССГ, I отделение, 10 състав е отменено решение № УП – 8 от 16.01.2008 г. на И. О. от Д. П. МС и преписката е върната на административния О. за постановяване на законосъобразен акт.

В изпълнение на дадените от АССГ указания е издадено решение № 255 от 28.05.2008 г. на председателя на Д., с което е отказано предоставянето на статут на бежанец и хуманитарен статут на С. Л.. С влязло в сила решение № 13419 от 08.12.2008 г. по адм. дело № 8885/08 г. по описа на Върховния административен съд, III отделение е отхвърлена жалбата на С. Л. срещу решение № 255 от 28.05.2008 г. на председателя на ДБ.

С решение № 81 от 18.09.2009 г. по адм. дело № 4959/2009 г. по описа на АССГ, 19 състав е отхвърлена като неоснователна жалбата на С. Л. срещу решение № УП – 101 от 02.07.2009 г. на И. О. П. Д. за МС, с което е отхвърлена негова (трета по ред) молба за предоставяне на статут на бежанец и хуманитарна закрила.

За четвърти път чужденецът е поискал предоставянето на бежанска закрила с молба рег. № УП 2487 от 29.09.2009 г., по която административният О. се е произнесъл с решение № БР – 32 от 15.10.2009 г., като е отказано възобновяване на производството по реда на ЗУБ. С решение от 11.02.2010 г. по адм. дело № 7421/2009 г. по описа на АССГ, 12 състав е отменено посоченото решение и делото е изпратено на интервюиращия О. П. Д. за решаване по същество на отправеното искане за закрила от чужденеца.

Подадената в настоящото производство молба е пета по ред, като по време на проведеното с кандидата интервю на 19.05.2010 г. същият заявява, че в Н убиван невинни хора по неизвестни причини и че там властите твърдят, че лицето е лидер на група, която извършва кражби на собственост от правителството и петрол и извършва отвличания. Други нови обстоятелство не посочва.

Производството е приключило с решение № УП – 68 от 02.05.2010 г. на И. О. на Д. П. МС, с което на основание чл. 70, ал. 1, т. 1 вр. чл. 13, ал. 1, т. 5 от ЗУБ е отхвърлена молбата на С. Л., гражданин на Н за предоставяне на статут на бежанец и хуманитарен статут.

Въз основа на изложеното по време на интервюто интервюиращият О. П. Д. е приел, че не са налице основания за предоставяне на статут на бежанец и хуманитарен статут на молителя. Обоснован е изводът за наличието на явна неоснователност на молбата за търсене на закрила.

П. така установеното от фактическа страна настоящият съдебен състав направи следните правни изводи:

Оспореното решение е връчено лично на кандидата на 27.05.2009 г. чрез осигурен превод на английски език, като жалбата до Административен съд С. град е подадена чрез административния О. с вх. № УП – 2487 от 31.05.09 г. Следователно, жалбата е подадена в рамките на 7-дневния срок по чл. 84, ал. 2 от ЗУБ от надлежна страна и

същата е процесуално допустима. Разгледана по същество е неоснователна.

Оспореният административен акт е издаден от компетентен О., пир спазване на административнопроизводствените правила, П. правилно тълкуване и прилагане на материалния закон, в установената от закона писмена форма и същият е съобразен с целта на ЗУБ. Не са налице отменителни основания по чл. 146 от АПК.

Обжалваното решение е издадено в рамките на ускореното производство по чл. 68 и сл. от ЗУБ от И. О. съгласно компетентността му, уредена в чл. 70 от ЗУБ. Съгласно чл. 68 от ЗУБ ускореното производство се образува: 1. след влизане в сила на решението, с което се образува производство за предоставяне на статут в Република Б; 2. когато не бъде взето решение в сроковете по Регламент № 343/2003 г. на Съвета и Регламент № 1560/2003 на Комисията; 3. с регистрирането на чужденец, подал последваща молба за статут. В процесния случай е налице хипотезата на чл. 68, т. 3 от ЗУБ – подадена е последваща молба за закрила от кандидата съгласно § 1, т. 6 от ДР на ЗУБ и съответно е спазен тридневният преклузивен срок по чл. 70, ал. 1 от ЗУБ.

Обжалваният акт е издаден от компетентен О. - видно от приетото по делото писмено доказателство – заверено копие от заповед № 55 от 04.03.2010 г. на председателя на Д. П. МС, Г И Д – старши експерт в отдел „Производство и настаняване” в РПЦ за бежанци в гр. С. е определен за И. О., който да провежда ускорено производство по реда на глава шеста, раздел II от ЗУБ. Решението е издадено от О., разполагащ с материална компетентност. Съгласно чл. 48, ал. 1, т.1 от ЗУБ председателят на Д. предоставя, отказва, отнема и прекратява статут на бежанец и хуманитарен статут в Република Б, като тези негови правомощия са уредени детайлно в глава шеста, раздел III от ЗУБ – Производство по общия ред. Нормата на чл. 48, ал.1, т. 10 от ЗУБ овластява председателя на Д. да определя интервюиращите органи на Д., които да провеждат ускорено производство по реда на глава шеста, раздел II. Следователно, обжалваното решение е издадено в рамките на ускореното производство по чл. 68 и сл. от ЗУБ от И. О. – Г Д, който е определен да изпълнява тези функции с изрична заповед на председателя на Д..

Спазена е процедурата, уредена в глава шеста, раздел II от ЗУБ. Производството е започнало по писмена молба на кандидата С. Л., гражданин на Н с вх. № УП – 2487 от 18.05.2010 г., като интервюто с кандидата е проведено на английски език с оглед заявеното от него желание. Не са нарушени правилата, съдържащи се в чл. 63 а от ЗУБ. С кандидата е проведено интервю на 19.05.2010 г., за което е съставен надлежен протокол, подписан лично от молителя, от преводача от английски език и длъжностно лице в Д.. Видно от писмо рег. № УП – 2487 от 21.05.2010 г. на главния директор на ГД „Контраразузнаване” – ДАНС до председателя на Д. П. МС е спазено изискването, установено в чл. 58, ал. 7 от ЗУБ органите, които са сезирани с молба за предоставяне на закрила задължително да изискват становище от ДА „Национална сигурност”.

Видно от изложените по време на интервюто твърдения кандидатът не посочва никакви конкретни факти, които да обосноват наличието на основателен страх от преследване поради някоя от изрично посочените в чл. 8, ал. 1 от ЗУБ причини. В историята на кандидата не се изтъкват конкретни обстоятелства за осъществено спрямо него преследване. Единствената причина, поради която желае да получи статут на бежанец е желанието му да остане в РБ, да води нормален живот и да има документи, удостоверяващи пребиваването му по законен ред, което не се включва в материалноправните предпоставки за предоставяне на статут на бежанец. Едновременно с това не са налице и условията на чл. 8, ал. 9 от ЗУБ, тъй като

кандидатът не е семеен. Преценката за наличието или липсата на новонастъпили обстоятелства, касаещи личното положение на чужденеца или държавата му по произход може да бъде направена от административния О., само ако самият кандидат за закрила посочи конкретни факти и обстоятелства. В процесния случай жалбоподателят не сочи такива, а само обосновава искането си за закрила със спокойния живот в Б и със субективното му отношение към държавата по произход (нежелание да се завърне там). Изявлението, направено по време на проведеното интервю, че се страхува от властите на Н, които ще го преследват в случай, че се завърне там, е твърде общо и не е подкрепено с конкретни факти. Жалбоподателят не излага доводи за наличието на реално застрашаване на живота му, осъществено преследване спрямо него и близките му, засягане на правата и сигурността му в Н, а се затвърждава желанието му да уреди статута си в РБ на законно основание.

В тази връзка неоснователно е твърдението на жалбоподателя, че административният О. не се е произнесъл по същество по неговата молба за закрила, като не е обсъдил наведените обстоятелства заедно със ситуацията в Н. Липсата на конкретно посочени факти и обстоятелства от страна на кандидата по време на проведеното интервю обосновава извода, до който е достигнал интервюиращия О. за неоснователност на искането за предоставяне на статут на бежанец. Твърдението, че напрежението между властите и представителите на петролните компании, от една страна, и местните хора, от друга страна, ескалира, не е обвързано с конкретно изявление за реално съществуваща заплаха за живота и сигурността на оспорващия, която да обоснове приложението на нормата на чл. 8, ал. 1 от ЗУБ.

Съдът намира, че законосъобразно административният О. е приел, че не са налице условия за предоставяне на кандидата на хуманитарен статут. От заявеното от чужденеца по време на интервюто не се установява наличието на реална опасност от тежки посегателства като смъртно наказание или екзекуция, изтезание или нечовешко или унижително отнасяне или наказание; тежки и лични заплахи срещу живота или личността му като гражданско лице поради насилие в случай на вътрешен или международен конфликт. Молителят не посочва други причини, които да обуславят необходимостта от предоставянето на хуманитарен статут. В тази насока жалбоподателят не навежда факти, поради което законосъобразен е изводът на интервюиращия О. за липсата на предпоставки по чл. 9 от ЗУБ за предоставяне на хуманитарен статут на С. Л.. В тази връзка неоснователно е възражението на жалбоподателя, че административният О. не е мотивирал отказа си за предоставяне на хуманитарен статут. В решението са изложени съображения за извода на интервюиращия О., че спрямо С. Л. не са налице условията по чл. 9 от ЗУБ, доколкото самият кандидат не сочи конкретни факти в тази насока.

Въз основа на изнесените факти в проведеното интервю с чужденеца правилно административният О. е приел, че подадената молба за закрила е явно неоснователна на основание чл. 13, ал. 1, т. 5 от ЗУБ. Желанието или нежеланието на чужденеца да се завърне в държавата си по произход, както и причините от икономически характер, обуславящи желанието му да остане да пребивава в Б не могат да бъдат подведени под хипотезиса на правната норма на чл. 8, ал. 1 и чл. 9, ал. 1 от ЗУБ.

Неоснователно е възражението, изложено в жалбата за липсата на мотивирано произнасяне от страна на административния О. във връзка със сигурността на държавата по произход на чужденеца. В действащата към датата на издаване на оспорения административен акт редакция на разпоредбата на чл. 70 от ЗУБ не се

предвижда императивното изискване интервюиращият О. да излага мотиви относно сигурността на държавата по произход на чужденеца, поради което не е налице допуснато съществено нарушение на административнопроизводствените правила.

По тези съображения Административен съд С. град, I отделение, IV състав намира, че обжалваното решение № УП-68/20.05.2010 г. на И. О. на Д. П. МС е законосъобразно и жалбата на С. Л. следва да се отхвърли като неоснователна.

Водим от горното и на основание чл. 85, ал. 4 от ЗУБ и чл. 172, ал.2, предл. 4 от АПК, Административен съд С. град, I отделение, IV състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на С. Л., гражданин на Н срещу решение № УП – 68 от 20.05.2010 г. на И. О. на Държавната агенция за бежанците П. Министерски съвет.

Решението не подлежи на обжалване.

СЪДИЯ: